

[Handelsministeren.]
dien 7 071 000 Kr., og i 1928 var den 26 388 000.

Vor Tekstilindustri er saaledes gaaet absolut tilbage i den paagældende Periode, den har ikke kunnet holde Stillingen, og der har slet ikke kunnet være Tale om, at den har kunnet gøre nye Erobringer. Aarsagerne dertil skal jeg ikke komme dybt ind paa ved denne Lejlighed. Der er flere Aarsager, for ikke at sige mange, og blandt Aarsagerne er vel ogsaa den, som blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at Importen af fremmede Tekstilvarer sker gennem kapitalstærke Firmaer, der kan give Detailkunderne en meget udstrakt Kredit. Jeg tror nok, man maa sige, at den væsentlige Aarsag, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen pegede paa, er, at man har forældede Salgsmetoder, ikke har kunnet komme ind paa nye Metoder, ikke har haft Kapital nok til at imødegaa den store Konkurrence fra Udlandet, der er underbygget ved megen Kapitalstyrke.

Jeg tror nu ogsaa, man fortsat kan regne med, at vi har nogen Dumpingimport, at visse Fabrikker i Udlandet lossere deres Overskudsproduktion op paa det danske Marked til Priser, der gør det overordentlig vanskeligt for de danske Producenter at konkurrere. Jeg tror, dog ikke, at Forbrugerne i al Almindelighed faar nogen Gevinst derved. Jeg tror, Gevinsten ved en saadan Dumpingindførsel tabes paa Vejen ud til den almindelige Forbruger. Jeg tror, det maa siges, at det er Mellemhandleren, der bliver i Stand til at forøge sin Gevinst ved en saadan Oplosning nu og da af en Overskudsproduktion fra Udlandet. Jeg tror, det er vanskeligt at paaavise, at der finder en regelmæssig Dumping Sted fra Udlandet, men det er ogsaa indlysende, at en periodisk Oplosning af Overproduktionen fra Udlandet kan volde en saa vanskeligt stillet og svag Industri som den danske Tekstilindustri meget betydelige Vanskeligheder.

Vor Tekstilindustri er svagt opbygget i mange Henseender, naar Talen er om Konkurrencen, og jeg maa meget beklage, at det ikke har været muligt, trods Forsøg derpaa, at faa denne Industri koncentreret og bragt til et saadant Samarbejde mellem de enkelte Fabrikker, at den har kunnet være konkurrenceedygtig. Det er Samarbejde, det skorter paa i overordentlig høj Grad, og vore Tekstilfabrikanter maa forstaa, at der ikke her er Tale om deres Sag alene, det er en nationaløkonomisk Sag af stor Betydning, en Sag, der har Interesse for hele Landet og da navnlig har

Interesse for de Arbejdere, hvis Ve og Vel er knyttet til disse Virksomheder. I Øjeblikket er det navnlig Klæde- og Bomuldsindustrien, der har store Vanskeligheder, og jeg vil haabe, det skal blive muligt at faa tilvejebragt Betingelser for, at disse Industrier kan komme ind i bedre Forhold. Vor Tekstilindustri er nemlig god nok i og for sig, dens Evne til at fremstille gode Varer, endogsaa Kvalitetsvarer, er uomtvistelig, men vi har for mange og for smaa Fabrikker. Det er en Hovedvanskelighed, og vi maa før eller senere se denne Vanskelighed i Øjnene. Vi maa være paa det rene med, at denne Vanskelighed skal fjernes, før vi kan faa denne Industri virkelig paa Fode. Samarbejde skal der til, ellers gaar det ikke. Det gaar ikke med alt for mange smaa Virksomheder, med alt for mange Direktører, med alt for mange Bestyrelser. Alle skal de lønnes mere eller mindre højt, Generalomkostningerne bliver derved for store, og Industrien som Helhed bliver uden Evne til at konkurrere for Alvor. Virksomhederne er heller ikke kapitalstærke nok, saaledes som Forholdene har formet sig; enkelte er det, andre er det saare langt fra. Den indbyrdes Konkurrence indenfor Landets Omraade er ogsaa undertiden af en saadan Art, at den gør det overordentlig vanskeligt, selv for Virksomheder, der er virkelig paa Fode, at klare sig.

Jeg skal gerne yde min Medvirkning til, at dette Forhold kan blive ændret, at vi kan faa vor Tekstilindustri bragt i en saadan Stilling, at den bliver i Stand til at gaa fremad igen, at den ikke fortsat skal tabe Terræn. Vor Klædevareproduktion maa ikke sække helt agter ud, mange Menneskers økonomiske Ve og Vel er knyttet til denne Produktion. Vi maa se at komme over Vanskelighederne, og med lidt god Villie og ved en fordomsfri Behandling af Spørgsmaalet haaber jeg, vi kan naa til et Resultat.

Dette er, hvad jeg kan svare det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen paa hans Henstilling til mig som Handelsminister om at undersøge, om der er nogen Mulighed for at hjælpe denne Industri.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har gjort Bemærkninger om de statsautoriserede Revisorer, han har udtalt sig om deres Ansvar og deres Antal. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Autorisation af Revisorer paalægger Revisorerne et personligt Ansvar, som maa give sig Udtryk i de Erklæringer, de afgiver over de Regnskaber, som de gennemgaar, og dette An-